

NÁVRH

ZADÁNÍ ARCHITEKTONICKÉ STUDIE VNITŘNÍ REKONSTRUKCE KOSTELA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE V DOBŘÍŠI

DUBEN 2010

PREAMBULE

Předmětem zadání je architektonická studie projektu vnitřní rekonstrukce kostela Nejsvětější Trojice v Dobříši. Cílem tohoto zadání úvodní je popis a vymezení rozsahu projektu rekonstrukce interiéru kostela jako podkladu pro vypracování detailního projektu na rekonstrukci interiéru kostela a uzavření s tím spojené smlouvy o dílo se zhotovitelem projektové dokumentace. Přesné vymezení rozsahu bude ještě předmětem upřesnění mezi zadavatelem a zhotovitelem v průběhu vzájemných jednání. Zájmem farního společenství v Dobříši je rekonstruovat současný interiér kostela tak, aby co nejvíce odpovídal soudobému pojetí liturgie, aktuálnímu duchu farnosti, dát interiéru jednotný duchovně-estetický harmonický niterný křesťanský vzhled, zvýšit duchovní působení interiéru kostela a stát se tak působivým duchovním prostorem pro současné i budoucí generace věřících i nevěřících. Rozsah rekonstrukce a její finální podoba musí být v souladu se zákony České republiky a církevními předpisy schválena Památkovým úřadem a Diecézní liturgickou komisí Arcibiskupství pražského.

1. INFORMAČNÍ ČÁST O KOSTELU A FARNOSTI

Informace o poloze kostela

Kostel Nejsvětější Trojice je velmi krásně umístěn, jelikož leží nedaleko náměstí naproti dobříšskému zámku, který patří mezi nejkrásnější zámky v České republice se známou nádhernou francouzskou zahradou a anglickým parkem. Mezi zámkem a kostelem vede silnice na blízké náměstí. Kostel společně se zámkem tak tvoří krásnou „vstupní bránu“ do centra města a každý návštěvník přijíždějící do Dobříše od Prahy touto „bránou“ projíždí. Kostel se zámkem tak tedy tvoří nejdůležitější dominantu Dobříše. Osa vstupní brány do zámku a vchod do kostela tak vytvářejí pomyslný kříž, který se střetává ve středu náměstí.

Informace o farnosti

Troufáme si říct, že farní společenství na Dobříši patří mezi mimořádná společenství v rámci celé pražské arcidiecéze. Myslíme si, že tomu tak je ze dvou hlavních důvodů. Prvním důvodem je to, že je to společenství poměrně početné (celkem cca 150 dospělých farníků) a hlavně s velmi vyváženou věkovou strukturou. Farnost má vysoký počet dětí do 12 let (42 dětí) a věkové skupiny od 18 do 40 let (43 farníků). Farnost má tedy poměrně vysoký potenciál zachování počtu věřících, případně i jeho růstu v dalších letech. Druhým důvodem je to, že naše farní společenství je živé a otevřené. Významná část farníků vnímá farnost jako opravdové společenství a celoročně vytváří pro různé věkové a zájmové skupiny program jak duchovní, tak společenský. V tomto ohledu farnímu společenství velmi napomáhá nové moderní pastorační centrum s dětským a sportovním hřištěm, které jsme dostavěli před 4 lety. Tyto skutečnosti tak tvoří velikou duchovně-společenskou hodnotu farního společenství.

Farnost má v některých ohledech působnost širší než pouze v rámci města Dobříš, protože současné perspektivy duchovní správy vesnic směřují k pojetí, v němž významnou roli budou hrát jakási centrální místa. Dobříš patří mezi první takto pojatá místa a již 10 let takto funguje. Farní společenství je zároveň otevřené svému okolí, jelikož velmi dobře spolupracuje s městem, s dobříšským evangelickým sborem, s velmi aktivní neziskovou organizací Dobříše, zaměřenou na aktivity maminek s dětmi, a dalšími společensko-kulturními subjekty. Farnost

každoročně v měsíci září pořádá společně s evangelíky kulturní festival s názvem Dobříšské záření. Myslíme si, že všechny aktivity, které farnost pořádá, z ní vytvářejí společenství, které propojuje lidi mezi sebou v rámci farnosti a které zároveň oslovuje své okolí tím, že vytváří živého moderního aktivního ducha farnosti. Z tohoto pohledu bychom rádi, aby i budoucí duch interiéru kostela byl v souladu s duchem naší farnosti a potvrdil tak perspektivu tohoto společenství i do dalších let (další informace naše webové stránky www.farnostdobris.cz).

Informace o stávajícím interiéru kostela

Současný interiér kostela pochází ze dvou období.

Děkanský chrám Nejsvětější Trojice v Dobříši byl vystavěn v letech 1794 – 1797. Kostel stojí na místě někdejší Loretánské kaple Blahoslavené Panny Marie. Kaple byla roku 1794 zbořena.

Chrám Nejsvětější Trojice byl vysvěcen 27. 10. 1797, což však není doloženo historickým pramenem. V roce 1867 za faráře Františka Badůňka (1854 - 1869) byl dobříšský farní kostel důkladně opraven. Tehdy byl obnoven hlavní oltář a vyzdoben obrazem Nejsvětější Trojice, který snad roku 1867 namaloval akad. malíř Josef Vojtěch Hellich. Za faráře Ignáce Budiny (1874 - 1893) byl kostelní vnitřek znovu upraven. Vchod na chrámovou kručtu, vedoucí až do té doby přímo z kostela, byl zazděn a zřízen nový na vnější straně kostela. Kazatelna, která bývala nedaleko nynějšího bočního oltáře Panny Marie, jenž stával ve středu lodní stěny, byla přemístěna na nynější místo a vchod k ní byl přeložen do sakristie. Na bývalém místě kazatelny byl postaven boční oltář, pro který byl v roce 1896 zakoupen obraz Panny Marie Růžencové. Velký kříž Ukřižovaného, visící dříve na místě, kam byla přeložena kazatelna, byl zavěšen na protější stranu presbytáře, kde se nalézá dosud. Tento kříž byl původně až do roku 1867 na hlavním oltáři a kolem něho stály sochy Panny Marie a sv. Jana Evangelisty, Miláčka Páně. (Tuto informaci ovšem lehce zpochybňujeme, protože takto vypadá uspořádání původního kostelíka Svatého Kříže, který dodnes stojí na protějším břehu rybníka. Může tedy jít o nechtěnou záměnu historika).

O další důkladné obnově kostela bylo uvažováno až po povýšení dobříšské fary na děkanství, což se stalo 31. 12. 1901. Rozhodnutím uměnímilovného a štědrého patrona kostela Josefa II. knížete Colloredo-Mannsfeld bylo přikročeno k důkladné obnově děkanského chrámu. Návrh a projekt vypracoval arch. Antonín Wiehl a pod jeho dozorem prováděl opravu chrámu knížecí dobříšský stavitel František Kašpar. Celý kostel byl opraven zvenčí i uvnitř v barokovém slohu.

Kostel dostal nové stropní obrazy v presbytáři i v lodi, které namaloval akad. malíř Jaroslav Filip. Celý kostelní strop je rozdělen na tři díly. V kněžišti je vidět mistrně provedená „oslava Nejsvětější Svátosti“. Tamtéž spatříme také erb kardinála Lva Skrbenského z Hříšstě v upomínku, že roku 1907 obnovený děkanský chrám v Dobříši osobně znovu vysvětil. V kostelní lodi je zobrazeno „obětování obnoveného chrámu Páně Nejsvětější Trojici a sv. patronům země české“. Tamtéž se nachází obraz dobříšského zámku z parkové strany, dále zdařilé podobizny patronů Josefa a Ivony, knížat z Colloredo-Mannsfeldu a ve štítu pod knížecí korunou jejich znak a erb de Jonquet. Kostel má jedinou kamenou památku, kterou je mřížka oddělující presbytář od lodi. Tato mřížka zřejmě z sliveneckého červeného mramoru je pro současný pohyb v kostele značným problémem. Za zmínku stojí vyřezávané okno do bývalé oratoře, které ústí ze severu do presbytáře. Značně nekompaktním prvkem prostoru je bílá barokní křtitelnice, která je v současné době umístěna v pravém předním rohu presbytáře. Podlaha v celém kostele je z dlaždic (začátek 20. st.). Pod bloky lavic je jen jednoduchá cihelná

podlaha. Kostel ve stávající podobě nemá de facto varhany. Ty byly totiž demontovány a zůstala pouze skříň.

Co nám na interiéru kostela vadí z liturgického hlediska a z hlediska prožívání víry

Centrální prvky: Kostel v první řadě slouží modlitbě, tedy niternému setkání s Bohem. Dobříšský chrám tento účel částečně splňuje, ale chybí mu klíčový prvek. V modlitbě se totiž člověk potřebuje „ztišit“ a to je možné řadou způsobů. Jedním ze základních způsobů je „okouzlení“ místem či prostorem, ve kterém člověk není rozptylován, ale soustředěn na základní tajemství víry. Tímto prvkem může být malba, socha, kříž, oltář, svatostánek aj., tedy klíčové momenty každého liturgického prostoru. Prostor by si zasloužil správné vyobrazení, umístění a zdůraznění těchto prvků. (Současné vyobrazení Nejsvětější Trojice na starém hlavním oltáři příliš nevzbuzuje ani povědomí o vznešenosti Boha, ani nevede do niterné modlitby.)

Chrám: Není třeba připomínat, že od středověku je vnitřek chrámu chápán jako prostor „nebe“, tedy vznešeného domova. Rádi bychom, aby se prostor nestal zcela chladným, ale působil příjemně.

Oltář: V centru prostoru je oltář (tedy místo skutečné eucharistické oběti), který je středem nejen architektonickým, ale i optickým. Oltář je „ikonou Krista“, tedy obrazem Pána dávajícího sebe sama za nás. Oltář proto má být krásný, jeho deska kamenná. Zároveň je stolem, kolem kterého se rodina farnosti schází. Ať už jde o rovinu symbolickou či doslovnou, stůl má alespoň náznakem tento střed rodiny odrážet. Současný oltář – obětní stůl v prostoru téměř zaniká a svým „výtvárným“ ani řemeslným zpracováním nepřipomíná zhora nic.

Pult pro čtení Písma: Liturgie mluví o stolech dvou, stolu chleba a stolu slova. Tento pojem se vyvinul ze synagogálního pojetí místa, z něhož se četlo Písmo. Proto má prostor mít pult pro čtení, který je v určitém souznění s oltářem. Jde o místo vyhrazené pouze Božím slovu. V ideálním případě je umístěný tak, že čtenář nestojí k hlavnímu celebrantovi zády. V prvních staletích křesťané umísťovali tento pult více do prostoru lodě, což však v současnosti není povinností. Praktický problém nastává, když se dočte text z evangeliáře a tento text není kam odložit. Nejde jen o místo stranou na stolku, ale o důstojné místo, které po celou liturgii připomíná zmíněný text. To může dobře navržený ambon vyřešit. Pravdou je, že i obyčejné brýle, které člověk po dočtení potřebuje položit stranou, se mohou stát u nešťastného řešení ambonu velkým problémem. Současný ambon (čtecí pult) je naprosto nevyhovující, provizorní a zcela nepraktický.

Schůdky v presbytáři: Liturgie znamená obřad. Tedy jakýsi tanec spojený se vznešenou modlitbou. To je téměř nemožné, pokud se v prostoru vyskytuje řada schůdků. Celý prostor, v němž probíhá mešní liturgie (oltář, sedes, ambon, pomocný stolek – abak, ...), je třeba srovnat pokud možno do jedné výšky, ale zároveň umístit tak, aby lidé z lodi kostela mohli sledovat průběh obřadu.

Svatostánek: Zcela zásadní problém nejen dobříšského chrámu, ale celé soudobé liturgie, je umístění svatostánku. Liturgové vedou spor, zda se má tato původně schrána pro nemocné a později centrum veškeré úcty a kultu postavit stranou do boční kaple či výrazně ale nikoli centrálně do prostoru. Kromě teologických témat spor spočívá i v tom, že hlavní celebrant po celou dobu obřadu je zády ke svatostánku, pokud svatostánek zůstal na barokním hlavním oltáři. Druhá možnost, kterou jsme zatím preferovali, umístění na bočním oltáři v lodi kostela,

je ale neméně nešikovná. Při každé příležitosti, kdy se v prostoru před současným presbytářem odehrává nějaké dění (koncert, svatba, dětská katecheze, ...) jsme ke svatostánku opět zády. Proto navrhujeme hledat řešení zpět v rámci presbytáře, ale s citlivostí k výše zmíněným tématům.

Kříž: V prostoru má být kříž. Zatím tuto roli nese kříž po severní straně presbytáře. Jde opět o nešikovné řešení. Centrální kříž prostoru má být dostatečně velký, ale především viditelný ze všech míst lodi (viz zmínka o modlitbě). V ideálním případě může jít o kříž procesní, který se přináší a odnáší v liturgickém průvodu anebo o kříž, který lze přemístit např. při uctívání na Velký pátek.

Předsednické sedadlo: Klíčové je i místo, odkud se vede liturgie. Má být viditelné, aby hlavní celebrant neseděl schován za oltářem nebo úplně na straně, zároveň k celebrantovi musí přistupovat přísluhující s knihou, kadidlem atd., tedy je nutné pamatovat alespoň vedle sedadla na místo pro přísluhujícího.

Abakus: Pro konání liturgie jsou důležité pomocné stolky – stolek po jižní straně, na který se musí vejít rozložený korporál a dále bohoslužebné náčiní. Podobný stolek musí být i na severní straně, na který se pokládají knihy a pultík pod misál.

Zpovědnice: V současném prostoru není dořešen prostor pro konání svátosti smíření. Tento prostor lze alternovat s nějakými dalšími úkony, ale je třeba, aby šlo o prostor důstojný slavení svátostí a pokud možno izolovaný zvukově. V úvahu připadají za prvé prostor vzadu kostela po jižní straně, který sloužil jako vchod a předsíň, ale je stísněný a nemá v současnosti kvalitní dveře; za druhé oratoř, která by ale musela sloužit zároveň i k dalším účelům; za třetí současné zpovědnice, pokud by se vyřešilo zvukové těsnění (jsou ale velice stísněné a není možné, aby se v nich kajícínk posadil); za čtvrté zcela nově utvořený prostor.

Osvětlení: Velkou bolestí je nedořešené osvětlení. Prostor v současnosti neumožňuje dobře číst ani v presbytáři ani v lodi kostela. Navíc není možné se světlem pracovat. V ideálním případě je možné alternovat osvětlení loď plně a částečné („intimní“). V presbytáři pak osvětlení musí především osvětlovat obětní stůl – oltář, dále pak celý prostor, kde se liturgie koná (ambon, sedes, kříž). Pokud je v prostoru umístěn starý oltář, oltářní obraz, centrální socha, ..., pak je nutné také ty osvětlit. Další zvláštní světlo si vyžaduje svatostánek. Pokud možno jsou reflektory samostatně spínatelné, tak, aby se dalo se světlem pracovat.

Křtitelnice: Každý farní kostel má mít křtitelnici. Místo, kde začíná život křesťana. V ideálním případě je umístěna u vchodu do kostela, ale vzhledem ke krádežím, možným poškozením návštěvníky, ale také požadavku na místo okolo při liturgii atd., je to velmi obtížné. Dobříšský chrám má křtitelnici vzácnou, hodnou zachování, ač je otázkou, zda patří k původnímu vybavení chrámu. Kostel ale nemá dořešeno, kam místo křtu umístit. Současná poloha je nepraktická nejen pro konání křtů, ale i proto, že zakrývá pohled do presbytáře.

Sedilia: Také asistence má svoje místa na sezení u oltáře. V ideálním případě by měla asistence být složena alespoň z 6 ministrantů. Sedilia nemají prostor rušit, ale mají být v blízkosti oltáře (v našem případě zřejmě není problém v umístění, ale technickém ztvárnění).

Informace o stávajícím využití kostela

Kostel je v současné době standardně využíván ke slavení pravidelných mší svatých, svateb a pohřbů. Příležitostně je kostel využíván k pořádání koncertů převážně vážné hudby. Snažíme se však využívat kostel i k dalším formám projevů víry, ať jde o modlitby či obřady (hubertská bohoslužba, modlitba pro město, dětské bohoslužby, adorace, zpívání s dětmi u jeslíček a další). Přes den je kostel zavřený, vyjma několika měsíců v létě, kdy dobrovolníci z farnosti kostel otevřou a pohlídají. Důvodem je to, že kostel není vybaven bezpečnou mříží či skleněnou stěnou, která by umožnila kostel bez rizika krádeže přes den otevřít a zpřístupnit tak pohled do interiéru kostela jeho návštěvníkům. Tento stav se pokoušíme změnit.

2. OBSAH ZADÁNÍ ARCHITEKTONICKÉ STUDIE

2.1. Základní informace k návrhu celkové koncepce uspořádání interiéru kostela

Jak je uvedeno výše, současný interiér kostela má poměrně nesourodý pseudo-barokní charakter a jeho jednotlivé umělecké objekty nemají takovou uměleckou hodnotu, aby byly výrazným způsobem památkově chráněny, ač některé z nich jsou na seznamu památkově chráněného mobiliáře. Liturgické uspořádání jednotlivých objektů není vyhovující a z duchovního pohledu působí neuspořádaně bez spirituální koncepce. Z těchto důvodů nechceme záměrně omezovat architektury specifikací míry využití či nevyužití současných liturgických objektů kostela (oltářů, lavic, kazatelny, ...). Naopak chceme architektům dát plně prostor jejich architektonicky-duchovnímu vnímání a poskytnout jim svobodu při jejich rozhodování o tom, do jaké míry a jak modifikovat současný interiér kostela, do jaké míry zachovat současný ráz kostela či vytvořit zcela nový moderní interiér kostela.

2.2. Seznam základních vymezení závazných pro přípravu studie koncepce uspořádání interiéru kostela

- Stávající kapacita míst k sezení v kostele (kostelní lavice, malé lavičky, pomocné židle) je 130 míst. Celkově navštěvuje nedělní mši svatou průměrně okolo 170 dospělých věřících a 20 dětí do 10 let. Na nedělní mši svaté je zpravidla okolo pěti kočárků. Celková kapacita kostela se v současné době jeví jako hraniční. Optimální by bylo navýšit kapacitu kostela o 30 až 50 lidí. Nicméně pro navýšení kapacity by byla nutná celková přestavba kostela, což pokládáme za možné pouze v případě, že dodavatel projektu je pro tuto variantu schopen zajistit i grantové financování.

Pro zadání architektonické studie tak vycházíme z toho, že projekt by měl zachovat stávající kapacitu míst k sezení i celkovou kapacitu kostela, při respektování potřeb vyplývajících z dalších níže uvedených bodů této kapitoly.

- Protože do kostela přicházejí rodiny s malými dětmi, je nutné jim poskytnout prostor, kde se tyto malé děti mohou pohybovat, aniž by si ublížily, nastydly od kamenné dlažby a mohly v rámci práce s dětmi i nakreslit nějaký obrázek. K tomuto účelu jsou určeny prostory mezi lavicemi, kde maminky na koberec improvizovaně rozloží kartony s barvičkami a děti kreslí na kolenou v průběhu bohoslužby své obrázky. Počet kreslících dětí je okolo 20 až 25.

Koncepce uspořádání interiéru kostela by měla vycházet z toho, že by měla zachovat podobný prostor pro tuto aktivitu.

- V současné době při nedělní mši svaté ministruje 4 až 8 ministrantů.

Koncepce uspořádání presbytáře by měla vycházet ze stejného počtu ministrantů.

- Prostor presbytáře je sklem a vnitřními dveřmi propojen s místností oratoře. Tato místnost v současné době není využita. Pastorační rada se v současné době pokusí rozběhnout projekt, v němž by byla oratoř využita v průběhu mše svaté pro alternativní liturgické slovo zajišťované laiky, určené dětem ve věku 8 až 13 let.
- Součástí koncepce uspořádání interiéru kostela má být vymezení prostoru určeného pro rodiče s kočárky (3-4 kočárky) a malými dětmi, který by umožnil těmto rodičům sdílet průběh mše tak, aby co nejméně rušili průběh mše a zároveň měli možnost účasti na mši alespoň s pomocí ozvučení.
- Kostel není vybaven mřížkou či nerozbitnou skleněnou stěnou umožňující vstoupit do kostela a podívat se na interiér kostela či se pomodlit, aniž by vzniklo riziko krádeže nějakého předmětu vybavení kostela.

Doporučujeme, aby studie koncepce uspořádání kostela tuto skutečnost zohlednila, a to bez dopadu na kapacitu kostela. (Vzhledem ke kritickému stavu stávajícího zabezpečení se pokoušíme bez ohledu na zmíněný projekt situaci řešit. Stav bude v průběhu realizace zpřesněn.)

- Vzhledem k tomu, že financování realizace projektu bude zajišťováno formou získání či získávání grantů a jejich výše a harmonogram není v tuto chvíli samozřejmě znám, požadujeme, aby celková koncepce rekonstrukce interiéru kostela umožňovala etapovitou realizaci tak, aniž by realizace jedné fáze znehodnotila fázi(-e) předchozí a zároveň tak umožňovala realizovat projekt postupným získáváním grantů a darů.
- Řešení jednotlivých liturgických předmětů/objektů musí být provedeno způsobem, který umožní jejich dopravu a montáž.

2.3. Rozsah a obsah architektonické studie

Návrh celkového uspořádání prostoru interiéru kostela. Při reflektování níže uvedených vymezení mají být obsahem celkového uspořádání následující návrhy:

- návrh umístění a uspořádání presbytáře tak, aby zajistil dobré propojení kněze/oltáře s prostorem profánním a dobrý vizuální kontakt laiků s knězem. Součástí uspořádání presbytáře má být také návrh materiálového a barevného řešení podlahy presbytáře
- návrh uspořádání profánního prostoru tak, aby byl v harmonii s koncepcí uspořádání presbytáře. Součástí návrhu uspořádání profánního prostoru budou:
 - návrh základního designu lavic či židlí a jejich uspořádání s tím, že projekt může zvážit i variabilní uspořádání prostoru umožňující různé varianty uspořádání podle

druhu pořádané akce (např. nedělní mše svatá, setkání menšího společenství, koncert). Případná variabilní varianta by měla zároveň řešit schopnost přiměřeně rychlého a přesného přeuspořádání jednotlivých variant a uložení nadbytečných lavic či židlí;

- součástí návrhu uspořádání profánního prostoru bude také návrh materiálového a barevného řešení podlahy profánního prostoru.

- návrh využití oratoře
- návrh koncepce variantního způsobu osvětlení kostela podporující duchovní tvář interiéru kostela ve variantách: (i) plné osvětlení kostela a (ii) „meditační tichá varianta“ používaná pro modlitební shromáždění s centrálním bodem na obětním stole a při „zavřeném otevřeném kostele“ (otevřeny vchodové dveře, ale zavřené zádveří). Osvětlení musí především zdůraznit podstatné prvky liturgického prostoru (obětní stůl, ambon, případně sedes kněze) a dále osvětlit kostel tak, aby při plném rozsvícení bylo možné číst v lavicích z textu zpěvníků
- základní ideový návrh (styl, materiál, ...) jednotlivých liturgických předmětů a objektů a jejich umístění: obětní stůl, ambon, sedadlo pro kněze, sedadlo pro jáhna, svatostánek, (případně dalších prvků presbytáře: procesní (přenosný) kříž se stojanem, hlavní oltářní obraz či plastika, 8 sedadel pro ministranty, abak (pomocný stoleček), paškál s výrazným stojanem, křtitelnice, umístění křížové cesty)
- návrh řešení kvalitního ozvučení kostela
- návrh řešení a umístění zpovědní místnosti
- návrh řešení oddělovací mříže či skleněné stěny umožňující návštěvu kostela ve všední dny bez vzniku rizika krádeže

2.4. Návrh celkové koncepce řešení prostoru kostela

- technicko-architektonickou zprávou popisující koncepci studie
- výkresem či vizualizací půdorysného řešení kostela, z kterého bude patrné umístění jednotlivých částí řešení projektu
- výkresem či vizualizací pohledu(-ů) na prostor presbytáře
- výkresem či vizualizací pohledu(-ů) na profánní prostor
- výkresem či vizualizací a popisem způsobu koncepce osvětlení kostela
- výkresem či vizualizací a popisem způsobu ozvučení kostela
- výkresem či vizualizací některých důležitých liturgických objektů
- hrubým odhadem pořizovací ceny jednotlivých úprav a výroby dílů se zohledněním jednotlivých etap

2.5. Předběžný rozpočet rekonstrukce

Zadavatel rekonstrukce interiéru kostela vychází z předběžného rozpočtového omezení celkových nákladů na rekonstrukci ve výši 6 mil. Kč. s tím, že hodnota projektu se do této částky nezapočítává. Požadavkem zadavatele projektu je předložení základního položkového rozčlenění rozpočtu a jeho rozdělení do jednotlivých uzavřených etap. Požadavkem zadavatele projektu je také předložení odhadu ceny za vypracování prováděcího projektu.

3. KONTAKTY

Adresa farnosti:

Římskokatolická farnost Dobříš, IČ 47067829, Na Nábřeží 1650, Dobříš 263 01

Kontaktní osoby:

P. Michal Němeček
Mobil: 602 308 899
E-mail: mnemecek@centrum.cz

Ing. Ivo Salcman
Mobil: 724 262 468
E-mail: salcmani@volny.cz

Za Římsko-katolickou farnost v Dobříši a projektový tým:

P. Ing. Mgr. Michal Němeček
Farář farnosti

Ing. Ivo Salcman
Místopředseda pastorační rady